

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 5

Fylke:

V-Fjord
Lærdal

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Emne: Vannbærer

Bygdelag:

Oppskr. av: T. R. Stensland

Gard:

(adresse): Lærdal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskriften etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. En har bruk til vassbærer til far om lag 30-40 sidar. De brukes enno nokså megel til brønning av huer og hester. Ikki gi hest eller ku vann kalla i brønna. Bøller av linjer (briske) er de mest varige.

Før om lag 50 år siden var hele bøffen av tre. Men etter hvert ble det mer og mer alminnedeleg å ha handtaket "hanken" av jern. Et poshank blir ofte brukt.

Åk "og" har vært og brukes til dels ennu. Det går over shuldrerne og har en uthuling for halsten. F. eldre tid hadde også "vidjer med tre eller jernkroter". Nå har det, tau eller også jernbånd (lenker) og jernkroter.

2. Ski eller en kjelke brukes annen vinterdag, dersom vannet må kommes langveis fra.

A bare vann regnes helst for mann-f. arbeid.

3. Dette er enn megal i bruk både på småbruk og vanlige gårder.

2

6. Man kører til dts enna vann på
slede eller vogn når det er tørt eller
langvarig vinterfrost.

7. Man slører nå mye med å få
innlagt spring eller pumpe, og så gør
ne også ankom. drikkekar i fjøset. Men
på br masee garder går det ennå på
den gamle metoden.

3613

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

D. Augd.
Laudal

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

Bygdøy i april 1948.

Tilleggsspørsmål til emne nr. 5, Vannbæring.

Vennligst svar på dette papir med blyant og send det så fort råd er i den lille konvolutten.

Brukte eller bruker en å la flyte noen gjenstander på vannet eller melken når en bar eller kjørte væskene en lengre vei for å hindre at væsken skvulper over?

Brukte eller bruker en:

- 1) Treskiver, løse lokk (med eller uten håndtak)?
- 2) a) Trekors?
b) Trekors med en liten knott i midten for lettere å kunne løfte det?
- 3) Noen trestykker?
- 4) Gress, halm, løkvister, store blad, gran- eller enekvister?
- 5) Is eller snø?
- 6) Kjerald, skål, bøtter, trefat?
- 7) Korkskiver?
- 8) Hva kaller en slike ting for (skuljefjål, flotter, bøk, flæ, flyteskiver)?
- 9) Fanns det noen forseggjorte gjenstander til det bruket?

--- o o o ---

Ingen av disse ting er kjente her i bygda.

3728

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

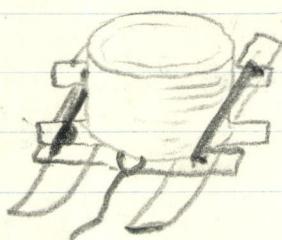
Herad
Uppteiknar

Laudal - Vest-Agder.
T. R. Steinland.

Tilleggs opplysninger til
temne liste 5. Vannboring.

Ski og spikke til vannboring
var vel like lite brukt. Men
 jeg har da sett det brukt i
 grønne frostunter.

De ski jeg så var som alminnelige
 breie flerke hoppski. Det var
 kanskje et par gamle slike, eller
 også var det et par av de gammel-
 dagse brei ski. Skia ble salt
 ved sia av leverandør, sjølvsaß
 med litt rom mellom. De ble festa
 sammen med et par tverre.
 Øverpå ble vannforma salt, og
 trøt med lokk på og så drog
 mannen vannet bort. Tonva ble
 festa med et par bord til tverre
 borda på skispikken.

Det er en gammel mening at man
 kan spad på höyl ved å gi kune
 lunkent, eller i det minste kjøkstakk
 van (vann som har stått i gjøset en
 tid). Det har derfor vært nokså van-
 lig å ha et eller flere store kar
 i gjøset til å ha vann slående i.

Slike har kallas döyslekper
eller logker.

Nan kunne legg
høy, halm eller halmehakk opp
i fjæret, så fikk mann log". som
møn ga kuene til drifte.

"Brotta kjednan log".

Det hente ikke si spelden at
høns bleiv" d. v. s. datt i log -
kjell, dersom man glemte å
legge lottet på.

3729

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

legges til nr. 5 nr. 3613 ✓

Laudal. W. Agder.

F. J. Steinland

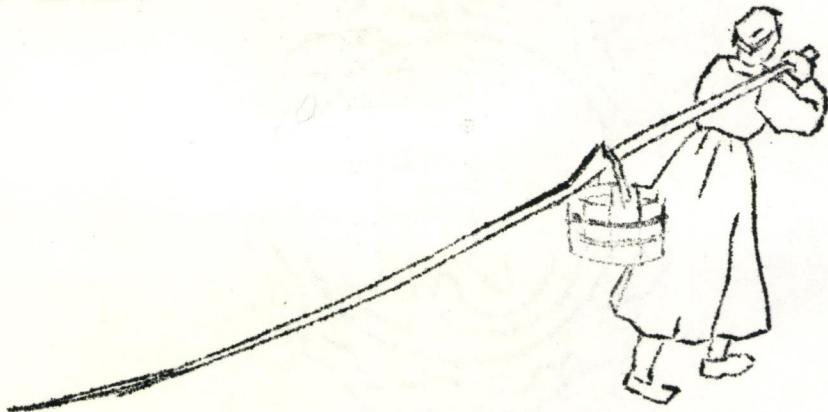
V. Agd.
Lændal

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKE-MUSEUM
BYGDØY

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel? *Nei*

Har ein bruka kumøkk til brensel? *Nei*